

ประวัติความเป็นมา

จากคำบอกเล่าของผู้สูงอายุซึ่งเป็นคนท้องถิ่นที่เขตดินแดงโดยกำเนิด ได้เล่าถึงตำนานความเป็นมาของเขตดินแดงว่า เดิมพื้นที่เขตดินแดงส่วนใหญ่เป็นท้องทุ่งนา ต่อมาในสมัยจอมพล ป. พิบูล-สงคราม ได้มีการสร้างทางด้วยดินลูกรังจากอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิถึงบริเวณสามเหลี่ยมดินแดง และสร้างต่อไปจนถึงบริเวณโรงเรียนพร้อมพรรณในปัจจุบัน ดังนั้นเมื่อรถวิ่งผ่านจึงเกิดฝุ่นสีแดงกระจายไปทั่ว ประชาชนจึงเรียกถนนสายนี้ว่า “ ถนนดินแดง ” เนื่องจากถนนสายนี้อยู่ในพื้นที่เขตดินแดง และเป็นถนนสายหลักที่ประชาชนใช้สัญจรในสมัยนั้น จึงได้ตั้งชื่อเขตให้สอดคล้องกับพื้นที่เดิมที่เรียกขานกันจนติดปากว่า “ เขตดินแดง ”

พื้นที่เขตดินแดง เดิมเป็นแขวงหนึ่งของเขตพญาไท ต่อมาเมื่อมีพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงพื้นที่เขตพญาไท เขตห้วยขวางและเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้โอนพื้นที่แขวงดินแดงของเขตพญาไทมาขึ้นกับเขตห้วยขวาง โดยมีผลบังคับใช้เมื่อ ๓ พฤษภาคม ๒๕๒๕ จนถึง พ.ศ. ๒๕๓๒ กรุงเทพมหานครจึงได้จัดตั้ง **สำนักงานเขตห้วยขวาง สาขาดินแดง** ขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในท้องที่ในการติดต่อราชการและต่อมาผู้บริหารกรุงเทพมหานครพิจารณาเห็นว่าเขตห้วยขวาง เขตพญาไท และเขตราชเทวี มีอาณาเขตกว้างขวาง และมีพลเมืองอยู่อาศัยเพิ่มมากขึ้น ท้องที่บางแห่งอยู่ห่างไกลจากสำนักงานเขตทำให้ประชาชนไม่ได้รับความสะดวกในการเดินทางมาติดต่อราชการที่สำนักงานเขต ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการบริหาร การปกครอง และการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในท้องที่ กรุงเทพมหานครจึงดำเนินการเสนอตั้งสำนักงานเขตดินแดงไปยังกระทรวงมหาดไทย และ **กระทรวงมหาดไทยได้มีประกาศฉบับลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๓๖ จัดตั้งสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร** ขึ้น โดยมีผลตั้งแต่วันที่ **๑๔ มกราคม ๒๕๓๗** เป็นต้นไป

จากพื้นที่เดิมที่เป็นท้องทุ่งนาและมีถนนดินลูกรังสีแดง ปัจจุบันพื้นที่เขตได้รับการพัฒนาขึ้นมาตามลำดับ และเป็นที่ตั้งของส่วนราชการต่างๆ ที่สำคัญหลายแห่ง อาทิ ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร ๒ ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร(ไทย - ญี่ปุ่น) กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ศูนย์ฝึกกำลังสำรอง(รด.) สถานทูตสาธารณรัฐประชาชนจีน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เป็นต้น

นอกจากนี้พื้นที่เขตดินแดงยังมีวัดโบราณอายุกว่าร้อยปี คือ **วัดกุนนทีรุทธาราม** หรือที่ชาวบ้าน

นิยมเรียกกันว่า “วัดห้วยขวาง” ตั้งอยู่ในซอยอินทามาระ ๕๙ ถนนประชาสุข เขตดินแดง มีพื้นที่ ๙ ไร่ ๕๐ ตารางวา สร้างขึ้นในสมัยใดไม่ปรากฏแน่ชัด ประมาณกันว่าไม่ต่ำกว่าปีพุทธศักราช ๒๔๒๘ (ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาครั้งแรกในสมัยรัชกาลที่ ๖ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๗ และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๑๒) โดย นายคล้าย ไม่ทราบนามสกุล และนายพ็อน ชื่อสัตย์ เป็นผู้บริจาคที่ดินสร้างวัด ลักษณะเด่นของวัดกุนนที รุทธาราม คือ พระอุโบสถที่เสาทำด้วยไม้ แต่กำแพงก่ออิฐถือปูนและเครื่องบนใช้ไม้ทำทั้งหลัง ทรงไทย หลังคา มุงกระเบื้อง ว่ากันว่าการก่อสร้างอาศัยฝีมือของชาวบ้านที่ร่วมลงแรงสร้างกันเองตามถนัด ทำให้รูปแบบการก่อสร้าง เช่น ประตู หน้าต่าง และหน้าบรรณมีความแตกต่างกัน วัดกุนนทีรุทธาราม เป็นแหล่งรวมรูปหล่อจำลองพระพุทธรูปสำคัญต่างๆ ซึ่งเป็นจุดดึงดูดประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวให้ แวะมานมัสการเยี่ยมชมอยู่มิได้ขาด โดยเฉพาะ “รูปหล่อหลวงปู่ปั้น” ซึ่งเชื่อกันว่าศักดิ์สิทธิ์ จึงมักมีผู้เลื่อมใสมาบนบานศาลกล่าวกันอยู่เสมอ นอกจากวัดกุนนทีรุทธารามแล้ว พื้นที่เขตดินแดงยังมี **วัดพรหมวงศาราม** หรือที่ชาวบ้านนิยมเรียกกันว่า “**วัดหลวงพ่อเณร**” ตั้งอยู่ในซอยประชาสงเคราะห์ ๒๗ (ซอยเพิ่มสิน) ถนนประชาสงเคราะห์ เขตดินแดง มีพื้นที่ ๑๒ ไร่ ๓ งาน ๑๗ ตารางวา สร้างขึ้นเมื่อปี ๒๕๑๓ โดยนายมา ไม่ทราบนามสกุล และนายชด อ่อนวงศ์ เป็นผู้บริจาคที่ดินสร้างวัด ลักษณะเด่นของวัดพรหมวงศารามอยู่ที่พระอุโบสถที่มีพระประธานนามว่า “**พระพุทธรัชดาภิเษกนุสรณ์**” ปางมารวิชัย ลงลักปิดทองดงามมาก ประดิษฐานอยู่และเป็นที่เคารพบูชาของประชาชนทั่วไป ภายในวัดมีสังเวชนียสถาน (สถานที่ประสูติ สถานที่ตรัสรู้ สถานที่แสดงอัมมจักกัปปวัตตนสูตร แก่ปัญจวัคคีย์ทั้งห้า และสถานที่ปรินิพพาน) อีกทั้งยังมีโรงเรียนปริยัติธรรม ซึ่งเป็นศูนย์การเรียนการสอนทางด้านพระพุทธศาสนาในพื้นที่เขตดินแดง และเขตใกล้เคียงด้วย

นอกจากศาสนสถานแล้ว พื้นที่เขตดินแดงยังมีสถานที่สำคัญของศาสนาคริสต์ คือ โบสถ์แม่พระฟาติมา ถนนอโศกดินแดง ก่อสร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๘ โดยบาทหลวง ยอห์น บัปติสต์ อาแมสตอย เพื่อถวายเป็นเกียรติแด่แม่พระฟาติมา โดยทุกวันที่ ๑๓ ของเดือน จะมีธรรมเนียมการแห่พระรูปแม่พระฟาติมาตามความเชื่อของคริสตชน ลักษณะเด่นของโบสถ์ฯอยู่ที่บริเวณภายในโบสถ์ที่ตกแต่งได้อย่างวิจิตรดงามมาก